

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XXVII. Homine[m] predicant/ qui statim/ vt iactus nu[...]mus i[n]
cistam tinnierit/ euolare dicunt anima[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Iterū obijciunt.

¶ Forma absolutionis Apostolicę dicit, Remittendo tibi poenas purgatorij, in quibus Claves sanctę mris Ecclesie se extendunt, Et hanc formā seruant poenitentiarij Papę, etiam vrbę.

Respondeo.

¶ Primo, Ista sunt extra ppositū, quia ē forma absoluēdi viuorū & morientū, non autē forma applicandi indulgentias iā defunctis.

¶ Secūdo, Tū querēde veritatis causa, dico, qđ cū sint dubia & obscure posita ista verba, non p̄t errari in fide, si quis contra senserit, qđ putant intelligēda, Cur em̄ trepidat illa forma? cur velut dubitās dicit, In quibus claves se extendunt? Suspecta est mihi ista tremenda cauda, Non teneor firmiter credere, qđ ipse non au det consistere, p̄nūciare, Cur hic solū & nusq̄ alibi adiungit, in quibus claves se extendunt? An non videm⁹ qđ vigilat Christus in Ecclesia sua, vt eā errare volentes, non permittat errare? Si tū nosipos, neglecto ei⁹ monitorio, nō p̄cipitarem⁹ in errorem.

¶ Tercio dico sicut prius, Et si Papa cum suis poenitentiaris hic non erraret, non ideo sunt heretici, qui negent eius sensum, aut non credāt, donec fuerit Concilij v̄is iudicio vtra partiū definita vel reprobata. Sic em̄, licet etiā indulgentijs ornarint festū Conceptionis in quā rem certā fidei, non tū dānant, aut ligant eos, qui solutionē talijū indulgentiarū non querunt. Ita quicūq; donec sit indulgentiarū, formā illā non ē necesse credere esse veram, donec statuatur Ecclesia, Et iterū vides, qđ ta sit necessitas legitimi & v̄is Concilij, Sed timeo n̄m seculū non sit dignum donari nobis tale, sed potius vt operationib⁹ erroris illudamur, sicut meruimus.

¶ CON: XXVII.

Hominē predicant/qui statim/ vt iactus nūmus i cistam tinnierit/euolare dicunt animā.

¶ Hominē pdicant, i. vanitatē & mendacia scđm illud, Ois homo mendax. Et iterū, Vanitas, omnis hom o viuens, Atq; ista positio, scđm meā sniam, nō eget p̄batione, Probatur tū per sequēte Cond: Quia arbitrio dei, & merito animę valet suffragiū Ecclesie. Ideo etiā si illo esset vera snia, qđ p̄ modū suffragij p̄sunt, Non sequit qđ statim euolent.

¶ Primo, Non suffragiū, sed exauditio suffragij, eiusq; susceptio liberat, Cū non orante Ecclesia, sed operāte deo liberet.

Secundo, Natura deus sic agit, vt cito exaudiat, tardet autē dare, vt patet in oim sanctorū orōnibus & doctrinis, vt p̄bet perseverantiā, Ideo longe distant suffragiū: exauditiō: executioq; eiusdem.

Tercio, Q; hoc ip̄m noue dicit: sine auctoritate vlla contra prohibitionē Canonis, ne quid vltra q̄ in l̄ris continetur, dicat. Non ergo dei & Ecclesię, i. vera, sed sua propria, i. mendacia loquuntur.

Quinto, Non differunt ille, qui loquitur falsum scienter, Et ille, qui asserit certū, q̄ nescit esse certū, Sic em̄ & verum loquens aliqui mentitur, sed illa iam dicta, sciunt sibi esse incerta, & t̄m certa non affirmant, tanq̄ Euāgelia, nulla em̄ auctoritate, vel ratione, p̄nt ea certa esse pbare.

Sexto, Tūc suffragiū illud esset, melius alieno officio & p̄ accidens: q̄ suo proprio, quia non t̄m p̄dest opario, q̄ alteri p̄ q̄ fit, imo hoc est p̄ripatei cū, ideo transeo, Maxime cū illi nolunt concedere, q̄ non p̄sint opario, sed animę &c. Possent & ego istas fabulas ridendas agitare & illudere, sicut ip̄i per eas illudunt veritatē, Sed desisto ne magis dogma q̄ p̄bleuma ponere videar.

¶ CON: XXVIII.

Certū est/nūmo in cistā tinnientē/questū & auaritiā augeri posse/suffragiū autē Ecclesię/est in arbitrio solius Dei.

¶ Mirū est, q̄ non tanto studio atq; boatu, etiā Euāgelii Christi p̄dica: saluberrimū, Quę res, suspectū facit negociū, q̄ plus questū q̄ pietatē existimare videntur, nisi forte iustissime excusentur, p̄ hoc, q̄ Euāgelii Christi ignorant, igitur, cū indulgentię sint nullius pietatis, nec meriti, nec p̄cepti, Sed licentię tantū nō quędā, licet opus per q̄ redimuntur, sit piū, videt oimno questus augeri per eas, magis q̄ pietas, dum tam effuse & sole tractantur Euāgelio vilius vix recitato.

¶ Probo primo, Quia suffragium Ecclesię non est iurisditio Papę, nec in manu eius, q̄ ad acceptationē dei, Sed t̄m nō quō ad oblationē, etiā si ster eorū snia de animarum redemptione per illud.

¶ Secundo, Falsa esset B. Aug; vulgata snia, q̄ suffragia t̄m ip̄s p̄sunt, qui ea sibi p̄desse meruerunt, quia p̄tate Papę, non aut merito anie p̄desse, cui cūq; p̄desse, l iij